

MENTAN OG LIST ER IKKI TAÐ SAMA - OG STUÐULIN MÁ IKKI KOMA ÚR SAMA GRUNNI

TIÓÐHILD PATURSSON

- Sjálvsagt skal mentan eisini stuðlast, men stuðulin til list og stuðulin til mentan skal skiljast frá hvør øðrum. Mentan og list er ikki tað sama.

Orðini eigur Guðrið Poulsen, forkvinna í Listafólkafelagi Føroya (LISA). At skilja stuðul til list frá stuðuli til mentan annars, er eitt av høvuðsynskjunum hjá felagnum, ið er í holt við at orða ein nýggjan listapolitik.

- Vit vilja gera eitt Magna Karta, eitt seyðabræv, ella tað vit kunnu kalla eina listagrundlóg, sigur hon. Endamálið er at fáa gjørt ein listapolitik, ið orðar tær broytingar og tey ynski felagið vil bera fram til politiska mynduleikan, millum annað til frama fyri at gera korini hjá listafólki liviligari.

Listagrunnur Føroya
So tit ynskja eina modernisering av Mentanargrunninum? spyrji

eg Maritu Dalsgaard sum eisini er nevndarlimur í LISA. 'NEI!' sigur hon bestemt.

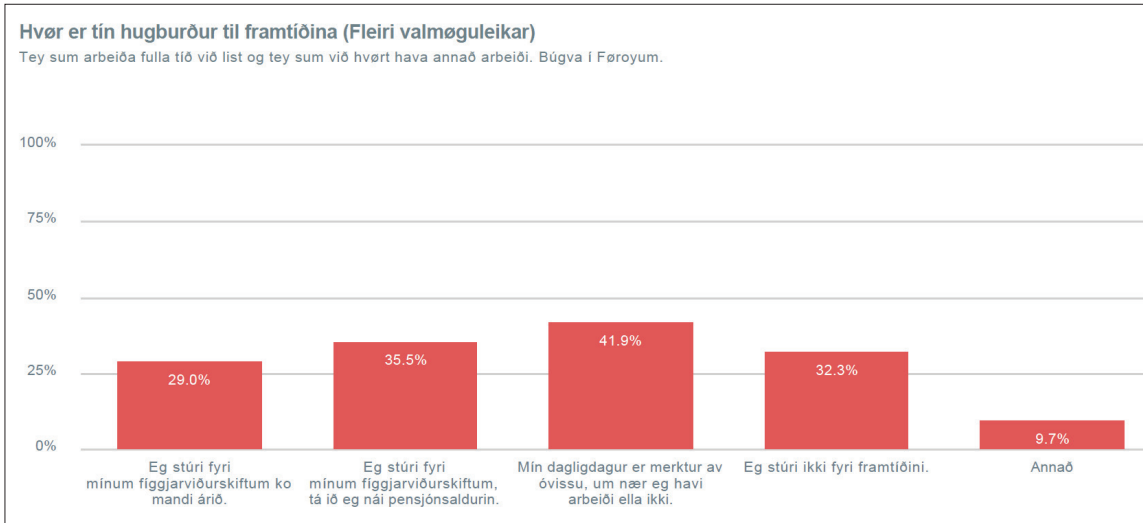
Vit ynskja ikki at broyta Mentanargrunnin, vit ynskja at seta á stovn ein nýggjan grunn - Listagrunn Føroya.

Orsøkin til ynskið um eina sundurskiljing av stuðuli til list og stuðuli til mentan annars er millum annað, at tey meta at serligur yrkiskunnleiki skal til, fyri at vera førur fyri at meta um stuðulumsóknir til list; ein yrkisførleiki ið tey sum nú meta um stuðulumsóknir oftast ikki hava.

LISA er á einum máli um, at tað mugu vera yrkisfólk, ið meta um umsóknir frá yrkislistafólki.

Tað er ein stórir trupuleiki, at tey, sum sita í grunninum og skulu meta um stuðulumsóknirnar ikki hava førleika at meta um tær, sigur Guðrið Poulsen.

Tað sita fólk sum skulu meta bæði um umsóknir frá heima-virkisfeløgum kring landið og frá mær sum listafólki, sigur Marita

Dalsgaard, og tað skulu heilt ymiskt førleikar til.

Stuðulin má lagast til liviliga lívið

- Tað er ein myta, at góð list verður skap av svongum og køldum listafólki, og í einum ríki samfelag eiga listafólk ikki at vera fátøk, sigur Marita Dals-

gaard og siterar Moniku Mokre ein av fyrilestahaldarunum á ráðstevnuni hjá LiSA seinasta vikuskifti. Tað at stuðlaðar verkætlanir ikki mugu hava yvirskot, og tað at eitt møguligt yvirskot í einari verkætlan ikki kann førast víðari til næstu verkætlan, ger arbeiðsumstøðurnar hjá nógvum listafólki ógvuliga truplar. Sum

livikorskanningin vísir er figgjarliga óvissan stór.

- Stuðulsmøguleikarnir mugu lagast til tann veruleika listafólk liva í. Tað ber ikki til at byrja frá null til hvørja verkætlan. Aðrar verkætlanir hava ikki somu treytir um at ikki hava yvirskot, so hví seta vit listini hesa treytina, spyr Guðrið Poulsen.